Ügyszám: 25/P/2007-5.

…….. részére

Tisztelt Uram!

Ön írásbeli beadványában arról tájékoztatott, hogy szülei közlekedési baleset miatt kórházi kezelésre szorultak. A gyógykezelés során a kezelőorvosok elkérték szülei telefonszámát. Az intézményből történt elbocsátást követően telefonon kereste meg őket egy ügyvéd, felajánlva esetleges kárigényük érvényesítésében való segítségnyújtást. Az adat forrását a telefonáló nem jelölte meg egyértelműen. A beadványa alapján írásban kerestem meg a Szent János Kórház és Rendelőintézet főigazgatóját.

Dr. Nyulasi Tibor, a kórház orvos-igazgató helyettese 2007. április 13-án kelt válaszlevelében arról tájékoztatott, hogy a rendelkezésére álló adatok és nyilatkozatok szerint az adatok kiadása nem a kezelőorvosok közreműködésével történt. Mivel a kórház szakmai és nem nyomozati szerv, a vezetés csupán a rendelkezésre álló nyilatkozatokra tud hagyatkozni. Nyomatékkal felhívták ugyanakkor a dolgozók figyelmét, hogy a hasonló esetek elkerülése végett ügyeljenek a betegek adatainak körültekintő védelmére.

Dr. Kázmér Tibor, a kórház főigazgatója 2007. április 27-i levelében közölte, hogy megkeresésem alapján a panasz kivizsgálásra került. A megkeresés kézhezvételét követően haladéktalanul intézkedtek a kezelőorvosok személyének megállapítása iránt, és szóban eseti összefoglaló elkészítésére kérték meg őket.

2007. április 13-án írásban keresték meg a Traumatológiai Osztály osztályvezető főorvosát. A főorvos az osztályon vizsgálatot folytatott le, melynek keretébe meghallgatta az Ön szüleinek kezelőorvosait, illetve az osztály más egészségügyi alkalmazottait, valamint megkereste az osztályon dolgozó Szindróma Plusz Egyesület képviselőjét is.

A kezelőorvosok az intézet főigazgatóságához címzett, 2007. április 11-én kelt válaszlevelükben akként nyilatkoztak, hogy szüleitől nem kérték el telefonszámukat. A szülők által megadott legközelebbi hozzátartozó telefonszámát kapcsolatfelvétel céljából a kórlapon rögzítették, ez azonban nem ritka eset, mivel a betegnek kórházba kerülése alkalmával lehetősége van megjelölni azt a személyt, akinek információt lehet szolgáltatni állapotáról, illetve, akit szükség esetén értesíteni lehet.

Az osztályvezető főorvos 2007. április 18-án elkészített összefoglaló jelentésében előadta, hogy megkereste az osztályon dolgozó Szindróma Plusz Egyesület vezetőjét, akinek legjobb tudomása szerint az Egyesület részéről senki nem kereste meg sem az Ön családját, sem pedig az intézetet.

A kórlapon szereplő adatok, így többek között a betegek telefonszáma nem került kiadásra az ellátó hálózaton kívüli személyek részére, ilyen irányú megkeresés nem is érkezett. A betegek adatairól, betegségük tényéről, állapotukról beleegyezésük nélkül senkinek nem adnak tájékoztatást.

Az ügyben meghallgatásra került orvosok, ápolók, illetve az Egyesület képviselőjének előadása alapján az állapítható meg, hogy szülei egészségügyi ellátása kapcsán az intézet munkatársai a jogszabályoknak megfelelően, az adatvédelmi szabályok betartása mellett jártak el. Mindezekre tekintettel belső a vizsgálat nem tudta megállapítani, hogy a sérültek személyes, illetve különleges adatai milyen módon kerülhettek felhatalmazás nélkül harmadik személy birtokába.

A levél kitért arra, hogy tudomásuk van olyan esetekről, amikor ismeretlen személyek keresték meg az intézetben fekvő betegeket, illetve az egészségügyi dolgozókat információk kiadása végett, az ilyen személyeket azonban minden esetben kiutasították az adott fekvőbeteg osztályról.

Az intézményvezetőnek is tudomása van arról a sajnálatos tendenciáról, amikor az intézetbe került sérülteket jogászok keresik meg azzal, hogy az esetlegesen megindított kártérítési eljárásban ellátnák a jogi képviseletet, az ilyen üzletszerzési módoktól azonban kifejezetten elhatárolódott.

A kórház vezetőinek írásbeli nyilatkozatát elfogadva tájékoztatom, hogy az adatvédelmi biztos feladatkörét meghatározó törvényi keretek között nyomozati cselekmények megtételére nincs lehetőségem. Amennyiben a jogellenes adattovábbításra vonatkozó egyéb információkat bocsát rendelkezésemre, a vizsgálatot természetesen haladéktalanul folytatom.

Budapest, 2007. június 04.

Üdvözlettel:

Dr. Péterfalvi Attila